

Dosarul nr. 2ra-2364/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: C. Vârlan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: N. Simciuc, I. Țurcan, I. Cotruță)

Î N C H E I E R E

12 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Valentina Strugaru reprezentată de avocatul Andrei Briceac,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Dora Gavgaș (Loghin) împotriva lui Gheorghe Loghin, Nicolae Mușet și Valentina Strugaru cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate și declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare,

și cererea de chemare în judecată depusă de Valentina Strugaru împotriva Dorei Gavgaș (Loghin), Gheorghe Loghin, Nicolae Mușet, Societatea Comercială „Stilconstruct” Societate cu Răspundere Limitată, Rodica Rusu și Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate, declararea nulității contractelor de vânzare-cumpărare și obligarea înregistrării dreptului de proprietate,

împotriva deciziei din 4 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a respins apelul declarat de Strugaru Valentina, s-a admis apelul declarat de Loghin Dora, s-a casat parțial hotărârea din 9 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a casat încheierea din 2 martie 2015 a Judecătoriei Râșcani, municipiul Chișinău și s-a emis o nouă hotărâre,

c o n s t a ț ă:

La 14 decembrie 2007 Dora Gavgaș (Loghin) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Valentinei Strugaru cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că din luna iunie 2002, locuiește împreună cu Gheorghe Loghin și duc o gospodărie în comun.

Pe parcursul acestui timp din mijloace comune au construit casa de locuit situată în mun. Chișinău, str. xxxxx, care la 24 martie 2006 a fost luată la evidență la Oficiul Cadastral Teritorial cu nr. cadastral xxxxx ca construcție nefinisată.

A menționat că toate materialele de construcție au fost procurate din mijloace comune, iar la 14 iulie 2005 a fost încheiat contractul de vânzare - cumpărare al

terenului de pământ de pe lângă casă cu suprafața de 0,051 ha, care a fost procurat, de asemenea, din mijloace comune.

A relatat că ulterior, la 16 iunie 2006 imobilul în cauză a fost înstrăinat lui Nicolae Mușet în baza contractului de vânzare - cumpărare, autentificat notarial.

Reclamanta a specificat că prin decizia din 10 decembrie 2007 a Curții Supreme de Justiție, a fost casată decizia din 25 iulie 2007 a Curții de Apel Chișinău și menținută hotărârea Judecătoriei Râșcani municipiul Chișinău din 28 aprilie 2007 prin care au fost satisfăcute cerințele ei cu privire la partajarea casei de locuit din mun. Chișinău str. xxxxx, atribuindu-i ½ cotă-parte ideală din casa și terenul cu suprafața de 0,051 ha, cu anularea contractului de vânzare - cumpărare a casei din 16 iunie 2006.

A considerat că prin actul judecătoresc menționat i se încalcă dreptul de proprietate.

La fel, a afirmat că până la înregistrarea divorțului din 14 iunie 2002, încetarea relațiilor familiale a fost constatată prin hotărârea irevocabilă din 25 aprilie 2002 a Judecătoriei Botanica municipiul Chișinău, menținută prin decizia din 5 decembrie 2006 a Curții de Apel Chișinău și decizia din 28 februarie 2007 a Curții Supreme de Justiție.

Reclamanta a solicitat recunoașterea dreptului de proprietate asupra ½ cotă-parte din casa de locuit situată în mun. Chișinău str. xxxxx și a terenului cu suprafața 0,051 ha din aceeași adresă.

Prin cererea din 23 iunie 2008 reclamanta Dora Gavgaș (Loghin) a înaintat pretenții împotriva lui Gheorghe Loghin și Nicolae Mușet cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare.

În motivarea acestei cereri a indicat că prin decizia din 18 iunie 2008 a Curții Supreme de Justiție, a fost admisă cererea de revizuire depusă de Gheorghe Loghin și s-a casat decizia din 10 decembrie 2007 a Curții Supreme de Justiție, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Valentina Strugaru împotriva lui Gheorghe Loghin cu privire la partajarea averii în devălmășie și acțiunea suplimentară cu privire la declararea nulă a contractului de vânzare-cumpărare a imobilului și radierea înscrierii dreptului de proprietate din Registrul bunurilor imobile, cu reținerea cauzei în Curtea Supremă de Justiție.

Astfel, a relatat că prin decizia din 18 iunie 2008 a Curții Supreme de Justiție, a fost respins recursul declarat de Valentina Strugaru și a fost menținută decizia din 25 iulie 2007 a Curții de Apel Chișinău.

De asemenea, a explicat că prin hotărârea din 11 februarie 2008 a Judecătoriei Ciocana municipiul Chișinău, s-a constatat faptul concubinajului, începând din luna iunie 2002, între Dora Gavgaș și Gheorghe Loghin.

Deoarece hotărârile nominalizate sunt irevocabile, consideră că îi aparține ½ cotă-parte din imobilul constituit din casa și terenul cu suprafața de 0,051 ha din str. xxxxx mun. Chișinău, iar contractul de vânzare – cumpărare din 16 iunie 2016 a fost întocmit fără acordul ei.

A solicitat anularea contractului de vânzare - cumpărare din 16 iunie 2006 și radierea înscrierii dreptului de proprietate din Registrul bunurilor imobile.

Prin hotărârea din 27 iunie 2008 a Judecătoriei Râșcani municipiul Chișinău, cererea de chemare în judecată a fost admisă integral. S-a recunoscut după Dora Gavgaș dreptul de proprietate asupra ½ cotă - parte a casei de locuit, situată pe str.

xxxxx, mun. Chișinău, cu numărul cadastral xxxxx și terenului de pământ cu suprafața de 0,051 ha, cu numărul xxxxx. S-a recunoscut nul contractul de vânzare - cumpărare din 16 iunie 2006 a casei de locuit situată pe str. xxxxx, mun. Chișinău și terenul cu suprafața de 0,051 ha, încheiat între Gheorghe Loghin și Nicolae Mușet. S-a radiat înscrierea dreptului de proprietate a lui Nicolae Mușet asupra casei de locuit, situată pe str. xxxxx, mun. Chișinău și terenul cu suprafața de 0,051 ha.

La 3 septembrie 2014 Valentina Strugaru a depus cerere de revizuire împotriva hotărârii din 27 iunie 2008 a Judecătorei Râșcani municipiul Chișinău, în temeiul art. 449 lit. h) Cod de procedură civilă.

În motivarea cererii de revizuire, a menționat că la 22 octombrie 2013 Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a pronunțat hotărârea pe marginea cererii nr. 44721/08, formulată de Strugaru Valentina vs Republica Moldova, prin care a admis cererea și a constatat încălcarea art.6 par. 1 a Convenției Europene pentru Drepturile Omului și art.1 Protocol nr. 1 adițional la Convenție, reținând că cererea de revizuire a fost utilizată de către Curtea Supremă de Justiție într-o manieră incompatibilă cu principiul securității raporturilor juridice.

La 6 ianuarie 2015 Valentina Strugaru a depus cerere privind modificarea temeiurilor revizuirii, invocând art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă, concomitent solicitând și repunerea în termenul de depunere a revizuirii.

În motivarea cererii respective a indicat că prin hotărârea din 27 iunie 2008 a Judecătorei Râșcani, municipiul Chișinău, despre care a aflat abia la 28 august 2014 de la reprezentanții companiei de construcții care efectuează lucrări pe terenul din str. xxxxx, mun. Chișinău, i s-a încălcat grav dreptul de proprietate.

A menționat că deși a fost indicată în calitate de pârâtă în acel proces, intentat la cererea de chemare în judecată a Dorei Gavgaș, nu a participat și nu a avut posibilitate de a-și expune poziția și de a-și proteja interesele, iar această circumstanță esențială a fost descoperită abia după pronunțarea hotărârii din 27 iunie 2008.

De asemenea, a invocat hotărârea CEDO din 22 octombrie 2013 în cauza Strugaru contra Republicii Moldova, cererea nr. 44721/08, indicând că și această hotărâre este o circumstanță nouă și esențială pentru justa soluționare a cauzei.

Prin încheierea din 2 martie 2015 a Judecătorei Râșcani municipiul Chișinău, s-a admis cererea Valentinei Strugaru privind repunerea în termen a cererii de revizuire. S-a admis cererea de revizuire, s-a casat hotărârea din 27 iunie 2008 a Judecătorei Râșcani municipiul Chișinău și s-a dispus rejudecarea cauzei.

La 21 decembrie 2015, Valentina Strugaru a depus acțiune reconvențională împotriva lui Gheorghe Loghin, Dora Gavgaș (Loghin), Nicolae Mușet și SC „Stilconstruct” SRL, solicitând recunoașterea dreptului de proprietate asupra ½ cotă-parte din terenul cu suprafața de 0,051 ha situat în mun. Chișinău str. xxxxx și recunoașterea nulității contractului de vânzare-cumpărare a bunului imobil compus din casă de locuit și teren, situate în mun. Chișinău str. xxxxx, încheiat la 16 iunie 2006 între Gheorghe Loghin și Nicolae Mușet.

Totodată, la 10 septembrie 2014 Valentina Strugaru a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Gheorghe Loghin, Dora Gavgaș (Loghin), Rodica Rusu, SC „Stilconstruct” SRL și Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău, solicitând anularea contractului de vânzare-cumpărare nr. 5133 din 4 mai 2012

încheiat între Gheorghe Loghin, Dora Gavgaș (Loghin) și Rodica Rusu, anularea contractului de vânzare-cumpărare nr. 7658 din 10 iulie 2012 încheiat între Rodica Rusu și SC „Stilconstruct” SRL, recunoașterea dreptului de proprietate asupra ½ cotă-parte din terenul cu numărul cadastral xxxxx, situat în mun. Chișinău, str. xxxxx și înregistrarea în Registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate asupra terenului.

În motivarea acțiunii a indicat că la 22 octombrie 2013 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a adoptat hotărârea pe cauza Strugaru contra Republicii Moldova, prin care a constatat încălcarea art. 6 par. 1 din Convenție și a art. 1 din Protocolul nr.1, ca urmare a anulării deciziei irevocabile a Curții Supreme de Justiție din 10 decembrie 2007.

Astfel, a precizat că prin hotărârea din 22 octombrie 2013, Curtea Europeană a Drepturilor Omului de fapt a recunoscut dreptul ei de proprietate asupra bunului imobil din litigiu, care anterior a fost constatat prin decizia din 10 decembrie 2007 a Curții Supreme de Justiție.

Prin urmare, a susținut că prin admiterea de către Curtea Supremă de Justiție a cererii de revizuire i-au fost încălcate grav drepturile și interesele legitime, iar pentru aceste motive a considerat că este îndreptățită de a solicita anularea actelor juridice ilegale, cu repunerea în situația anterioară.

Prin încheierea din 18 mai 2016 a Judecătoriei Râșcani municipiul Chișinău, ambele cauze au fost conexate într-o singură procedură (f.d.175 Vol. II).

Pe parcursul examinării cauzei, Valentina Strugaru și-a concretizat cerințele, solicitând recunoașterea nulității contractului de vânzare a bunului imobil compus din casă de locuit și teren, situate în mun. Chișinău str. xxxxx, încheiat la 16 iunie 2006 între Gheorghe Loghin și Nicolae Mușet, anularea contractului de vânzare-cumpărare a bunului imobil situat în mun. Chișinău str. xxxxx încheiat la 4 mai 2012 între Dora Gavgaș (Loghin), Gheorghe Loghin și Rodica Rusu, anularea contractului de vânzare-cumpărare a bunului imobil situat în mun. Chișinău str. xxxxx, încheiat la 10 iulie 2012 între Rodica Rusu și SC „Stilconstruct” SRL, recunoașterea dreptului de proprietate asupra ½ cotă-parte din terenul situat în mun. Chișinău str. xxxxx și obligarea de a înregistra dreptul de proprietate în Registrul bunurilor imobile.

Prin hotărârea din 9 iunie 2017 a Judecătoriei Râșcani municipiul Chișinău, cererea de chemare în judecată depusă de Dora Gavgaș (Loghin) a fost admisă parțial. S-a recunoscut nulitatea contractului de vânzare-cumpărare a bunului imobil compus din casa de locuit și teren, situate pe str. xxxxx, mun. Chișinău, încheiat la 16 iunie 2006 între Gheorghe Loghin și Nicolae Mușet. În rest, acțiunea Dorei Gavgaș (Loghin) împotriva lui Loghin Gheorghe, Nicolae Mușet și Valentina Strugaru cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra ½ cotă-parte din casa de locuit situată în mun. Chișinău, str. xxxxx și a terenului de pământ cu suprafața de 0,051 ha din aceeași adresă, a fost respinsă. S-a respins ca nefondată acțiunea Valentinei Strugaru împotriva Dorei Gavgaș (Loghin), Gheorghe Loghin, Nicolae Mușet, SC „Stilconstruct” SRL, Rodica Rusu și Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate, declararea nulității contractelor de vânzare-cumpărare și obligarea înregistrării dreptului de proprietate.

Prin decizia din 4 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Strugaru Valentina și s-a admis apelul declarat de Loghin Dora. S-a casat hotărârea din 9 iunie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, în partea în care acțiunea Dorei Gavgaș (Loghin) a fost admisă și s-a recunoscut nulitatea contractului de vânzare-cumpărare a bunului imobil compus din casa de locuit și teren, situate în str. xxxxx mun. Chișinău, încheiat la 16 iunie 2006 între Gheorghe Loghin și Nicolae Mușet, și s-a respins acțiunea Dorei Gavgaș (Loghin) în partea recunoașterii dreptului de proprietate asupra ½ cotă-parte din casa de locuit situată în mun. Chișinău str. xxxxx și a terenului de pământ cu suprafața 0,051 ha din aceeași adresă. S-a casat încheierea din 2 martie 2015 a Judecătorei Râșcani mun. Chișinău, prin care s-a repus în termen cererea de revizuire a Valentinei Strugaru și s-a admis cererea de revizuire, cu casarea integrală a hotărârii din 27 iunie 2008 a Judecătorei Râșcani mun. Chișinău, și s-a adoptat o nouă hotărâre prin care: s-a respins cererea Valentinei Strugaru de repunere în termen a revizuirii și s-a respins ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Valentina Strugaru împotriva hotărârii din 27 iunie 2008 a Judecătorei Râșcani mun. Chișinău. În rest, hotărârea Judecătorei Râșcani mun. Chișinău din 9 iunie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, a fost menținută. S-a încasat de la Valentina Strugaru în beneficiul Dorei Loghin cheltuielile pentru achitarea taxei de stat la depunerea apelului, în sumă de 18 750 de lei.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut prevederile art. 449, 450 lit. b) Cod de procedură civilă.

În acest sens, instanța de apel a menționat că suportul juridic pentru declararea și admiterea cererii de revizuire, este exhaustiv și expres reglementat de lege, acesta nefiind posibil de a fi extins prin interpretări denaturate a textului și spiritului institutului revizuirii hotărârilor, iar prin admiterea revizuirii unei hotărâri judecătorești irevocabile, se încalcă principiul stabilității raporturilor juridice.

Totodată, instanța de apel a evidențiat că termenul de declarare a cererii de revizuire este o condiție obligatorie de exercitare și admitere a cererii de revizuire, nerespectarea căruia poate duce la consecințe grave în ceea ce privește periclitarea securității raportului juridic.

În acest sens, instanța de apel a reținut că în cazul în care Valentina Strugaru a depus cerere de revizuire a hotărârii din 27 iunie 2008 a Judecătorei Râșcani mun. Chișinău, iar ca temei de revizuire a servit cel prevăzut de art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă, revizuenta a avut efectiv posibilitate să decidă asupra utilizării căii extraordinare de atac cu respectarea art. 450 lit. b) Cod de procedură civilă, adică nu mai târziu de 5 ani de la data rămânerii irevocabile a hotărârii - 17 iulie 2008, însă contrar prevederilor legale enunțate, revizuenta a depus cererea de revizuire în data de 3 septembrie 2014, adică peste mai bine de 6 ani de la data rămânerii irevocabile a hotărârii.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că cererea de revizuire a fost declarată vădit în afara termenului stipulat de lege și nu poate fi aplicată instituția repunerii revizuintei în termenul de depunere a revizuirii.

În context, instanța de apel a menționat că Valentina Strugaru a fost reprezentată de avocatul Svetlana Voievuțcaia, care a participat nemijlocit la unele ședințe de judecată, iar ca urmare, revizuenta fiind parte în procesul civil la acțiunea depusă de Dora Gavgaș (Loghin), a cunoscut despre declanșarea litigiului.

În consecință, instanța de apel a reiterat că argumentele invocate de revizuentă și reținute de instanța de fond nu corespund temeiului juridic în susținerea revizuirii, iar încheierea de admitere a cererii de revizuire este neîntemeiată, fapt ce a determinat instanța de apel de a casa încheierea de admitere a revizuirii și pe cale de consecință, a casa parțial și hotărârea adoptată în rezultatul redeschiderii procedurii.

În rest, instanța de apel a reținut că hotărârea primei instanțe, în partea în care a fost respinsă acțiunea depusă de Valentina Strugaru, este legală și întemeiată, urmând a fi menținută.

La 24 august 2018 Valentina Strugaru reprezentată de avocatul Andrei Briceac, a declarat recurs împotriva deciziei din 4 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că a fost emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material, fiind aplicate în mod arbitrar probele.

În special a relevat că, faptele constatate prin hotărârea Curții Europene în cauza Strugaru contra Republicii Moldovei, prin care a fost recunoscut dreptul de proprietate a Valentinei Strugaru asupra imobilului din litigiu, au putere de lucru judecat și sunt obligatorii pentru instanțele naționale, pe când instanța de apel a ignorat acest fapt.

De asemenea, a afirmat că instanța de apel greșit a constatat că nu este temei de repunere în termen a cererii de revizuire, deoarece, revizuenta Valentina Strugaru a luat cunoștință de hotărârea judecătorească din 27 iunie 2008, în data de 24 august 2014.

A mai indicat că deși Valentina Strugaru a fost indicată în calitate de pârâtă în procesul civil intentat la acțiunea Dorei Gavgaș, nu a participat la examinarea cauzei și nu a avut posibilitatea de a-și expune poziția și apăra drepturile și interesele legitime.

Recurenta a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea Dorei Gavgaș (Loghin) să fie respinsă, iar acțiunea Valentinei Strugaru să fie admisă.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 4 iulie 2018.

Astfel, recursul declarat la 24 august 2018, este în termen.

Prin referința din 23 noiembrie 2018 Dora Gavgaș (Loghin) a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Valentina Strugaru reprezentată de avocatul Andrei Briceac, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Valentina Strugaru reprezentată de avocatul Andrei Briceac, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes

(cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Valentina Strugaru reprezentată de avocatul Andrei Briceac.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Valentina Strugaru reprezentată de avocatul Andrei Briceac, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva